

خيال؟ مسرور است ياغضبناك؟ عاجز شده يا چالاك عنقريب خواهيم دانست !!!

فصل سی ام - ابو حامد

پش از رفتن لمیا ابو حامد از خیمه حدون بیرون آمده از تعویق امر خود بسی دلتنک و همی تدبیر هینمود وحیله هی اندیشید تامگر بر روزگار غلبه کند ... متفکر آنه بخیمه خود درون شده و چون خویشا تنها دید ناله اسفنا کی برکشیده مانند شیر غژمان ویلنک زخم دیده همی غرید، " بغلام و حاجب خود امر داد تا کسیرا نزد وی بار ندهد آنگاه سرخویش بزیر افکنده و بتزد پرداخت و تدبیری میخواست تابدان وسیله باززوی خود برسد و غرض خویش در یافته و نقطه توجه آمال خود را بdest گند

ناتمام

عرب در ایران

ازره آوردهای سفر ما به همدان یکی کتاب (عرب در ایران) است بقلم ادیب دانشمند میرزا محمد علی خلیلی مدیر مدرسه تهذیب همدان.

میرزا محمد علی خلیلی از خانواده فاضل دانشمند آقای خلیلی مدیر روز نامه اقدم است و نژاد پاک ایران و چون در بین النهرين بوده و با اسلوب زبان فارسی نیا کان خود از طفولیت آشنا نبوده ممکن است سبک نسگارش و عبارات او چنانچه باید و شاید دلنشیش ادبی و فارسی پرستان نباشد ولی از یکنفر ایرانی که در عرب روزگار گذرانیده و تازه بازیان مادری خود آشنائده و قلم تالیف و تحریر برداشته و هنگام نگارش هم نظر بمسائل تاریخی داشته نه بباحث الفاظ و عبارات بسیار کمتر از این باید انتظار داشت و در حقیقت قریحه و ذوق خلیلی و عشق وطن است که در مدت بسیار کم اور اینگارش فارسی را یعنی اینجا به سهل و روان تو انا ساخته است

باری نظر ما و تمام خوانندگان بنکات تاریخی معطوف است و تبع و تحقیقات فاضل نگار نده را در تاریخ ایران قدر شناخته مولف دانشمند ایرانی نژاد را تهییت می‌گوئیم.

نخست دو تقریظ که از طرف دو استاد ادب فاضل همدانی (نشری) رئیس معارف کرمانشاه و (آزاد) مدیر مدرسه نصرت همدان براین کتاب نگاشته شده به وحید

نظر خوانندگان میرسانیم

تقریظ

جلد اول کتاب (اعراب در ایران) که بقلم آقای آقا میرزا محمد علی خلیلی مدیر مدرسه دولتی تهذیب همدان نوشته شده در اثر تبع و کمککاری مؤلف محترم مندرجات آن کاملاً بحقیقت تزدیک است و هر کس که در علل و عوامل وقایع تاریخی دقیق شده و آثار فتوحات عرب را در ایران جستجو نماید تقریباً بهمان نتیجه خواهد

رسید که مؤلف کتاب از تحقیقات خود نتیجه گرفته است
این کتاب با عباراتی شیرین و بیانی ساده و روشن اشای شده و خواننده علاوه بر اینکه مطالب ان را بدون فکر و تأمل می‌فهمد از خواندن آن خسته نشده و با کمال میل مطالعه کتاب را ادامه می‌دهد اگرچه بطوریکه مندرجات این کتاب شهادت میدهد تویسندۀ آن خالی از تعصب نبوده است ولی باز از صفحات آن بخوبی میتوان استنباط کرد که در دماغ مؤلف احساسات دینی و وطنی هر دو بطور تساوی حکومت داشته و چون در موضوع بحث این کتاب این دو عامل در طرفین قضیه قرار گرفته اند لذا اثر یکدیگر را خنثی نموده در نتیجه مندرجات آن را کاملاً بحقیقت تزدیک ساخته اند مطالعه این کتاب بجهة پی بردن بیک سلسله از حقایق تاریخی مملکت ما برای افراد هموطنان مفید بوده و آقای خلیلی در تالیف این کتاب توانسته اند خدمت قابل تقدیری بتاریخ مملکت خود بگذند

موقیت ایشان را در تالیف جلد دوم این کتاب و کتب امثال او برای خدمت بوطن از خدای تعالی خواهان است

موسی نشی همدانی

بسم الله تعالى

این کتاب که بخاطه شیوای آقا میرزا محمد علیخان خلیلی مدیر محترم مدرسه دولتی تهذیب همدان نوشته شده نتیجهٔ تبعیع و کنجکاوی مخصوصی است که مع التاسف در مملکت ما خیلی نادر و کمیاب است امروز که نوشتگران ما اغلب سطحی وغیر محققانه است وجود امثال این کتاب را که مؤلف محترم آن با تبعیع و کنجکاوی مخصوص تالیف نموده است باید مقتنم شمرده و تقدیر نمود.

این کتاب بسا سلاست و روانی عبارات و فصاحت الفاظ و انشائی جالب و مرغوب تالیف شده که خواننده از خواندن آن خسته و ملول شده و با رغبت و میل مطالعه آرا پیاپی میرساند.

اگرچه کاملاً نمیتوان تصدیق کرد که مؤلف محترم این کتاب همانطوری که برای یکنفر موناخ حقیقی لازم است کاملاً بیطرف بوده و احساسات وطنی و ملی در دماغش حکومت نداشته است ولی در عین حال برای بیداری ایرانیان و تنبیه ایشان به بسیاری از نکات مفید مهم تاریخی و اخلاقی این کتاب بهترین درس و مفید ترین کنفرانسی است که از طرف یکنفر فاضل متبوعی القا شود

از بولت محترم این کتاب تمنا میکنم که این خدمت تاریخی و ادبی خود را ادامه داده و بتالیف جلد دوم و سوم بیش از این بمعارف مملکت ما خدمت کرده و در بسط و توسعه معارف بوسیله امثال این تالیفات مفید بکوشنند

همدان ۱۴ اسفند ۱۳۰۶ (ع آزاد همدان)

دیباچه

بعضی حوادث تاریخی چنان نظر و دقت خواننده را جلب میکند که شخص مجبور میشود در آنجا مکث نماید حوادث و وقایع تاریخی زیاد است ولی بعضی از شدت اهمیت باندازه جالب نظر دقت علماء و متبحرین شده که در همانجا بمقابل خاتمه داده و ما بعد آنرا دوره دیگری فرض کرده اند و بهمین علت است که علماء تاریخ ازمنه تاریخی را بچند دوره نموده و هر دوره را بواسطه یکی از حوادث فوق العاده و بزرگ مبدع قرن دیگری قرار داده اند مهمترین این وقایع عبارتند از

ظهور کتابت و سقوط دوم غربی و روم شرقی و انقلاب کبیر فرانسه ولی مخفی نماند که این ازمنه تاریخی را علماء غرب از روی حوادث و وقایع تاریخی خود مبدأ و منتهای ازمنه تاریخی معین نموده اند و ما شرقیان به تبعیت و تقلید تاریخ خود را از روی تقسیمات زمانی اروپائیان ترتیب داده این در صورتیکه ما هم وقایع تاریخی بسیار مهی را دارا هستیم که اگر در اهمیت از وقایع تاریخی غرب بیشتر نباشد کمتر نیست مثل انقراض حکومت ایران بدست اسکندر مقدونی تاسیس سلسله ساسانی . ظهرور اسلام . انقراض سلسله ساسانی . تاسیس سلسله صفوی . که

با هر کدام میتوان بدوره پیش خاتمه داده دوره دیگر را آغاز کرد
مورخین اروپائی با سقوط رومیه غربی (۳۹۵ م) تاریخ قدیم خود را ختم نموده و از آن بعد تا فتح قسطنطینیه و سقوط رومیه شرقی را فرون وسطی مینامند زیرا اوضاع اروپا بالخصوص اروپای غربی و جنوبی و مرکزی در این دوره تغییرات کلی نموده است از قبیل انقسام و انفال قطعی مالک روسیه و انتقال تمدن از ایطالیا به بالکان و تسلط وحشیان اطراف سقوط رن و دانوب بر اروپای مرکزی و جنوبی و اغتشاش و هرج و مرج در سراسر اروپا بنا بر این اروپائیان هزار سال فاصله میان سقوط روم غربی و شرقی را که دوره اتحاط و تنزل و بربست و تسلط اقوام وحشی

است بر آن قطعه و بکلی با دروئه قبل و بعد متمایز است قرون وسطی نامیده از دوره های تاریخی دیگر مجزا نموده اند.

پس اگر از این لحظه ما ایرانیان بخواهیم همان تاریخ سقوط رومیه غربی را مبدأ تاریخ قرار دهیم ابدأ موافقت نخواهد کرد زیرا که در ان موقع که دولت رم رو به تجزیه و انحلال میرفت و رومیه غربی بدست وحشیان مهاجم سقوط میکرد دولت عظیم الشان ساسانی در منتها درجه عظمت و اقتدار خود بوده و مملکت ایران بدوره مجد و ترقی و سعادت خود رسیده عصر طلائی ایرانیان را تشکیل میداد و میتوان این عصر را تا سال (۶۳۶ م) که دوره استیلای عرب شروع میشود دوره ترقی سیاسی ادبی و علمی ایرانیان بلکه شرق دانست زیرا همانطور که مدار تاریخ غرب تقریباً بر یونان و روم است که هریک بعد از دیگری دو مملکت دو دولت مقندر و تمدن غرب بوده اند همان حال را ایران در شرق داشته و تا ظهور اسلام تنها دولتی بوده که سیاست شرق دایر مدار او بوده پس میتوان تا اندازه تاریخ ایران را در تاریخ شرق دخیل دانست - ظهور اسلام و استیلای ان را هم با ان علل و اسبابیکه اروپاییان برای قرون وسطی ذکر میکنند نمیتوان تطبیق کرد چه بعد از ظهور اسلام در اندک مدتی مملکت و سلطنت عظیم و قهار اسلامی بوجود آمد و دوره ترقی و تمدن در خشان اسلامی شروع شد پس از هر جهت میتوان قرون وسطی اروپا را دوره ترقی و تمدن و اقتدار شرق دانست

با وجود این فاصله میان دوره تمدن و ترقی مملکت باستانی ایران و تکوین تمدن اسلامی یک واقعه مهم تاریخی وجود دارد که مجرای تاریخ را بکلی تغییر داده و حالت قبل و بعد این واقعه را طبعاً به دو دوره متمایز تقسیم ساخته بنا بر این با کمال خوبی میتوان زمان وقوع ان را مبدأ تاریخی دیگری برای شرق عموماً و ایران خصوصاً قرار داد

زیرا ایران قدیم پس از ظهور اسلام بکلی از بین رفته و حالت رومیه غربی را پیدا کرده و ایرانیکه بعد بوجود آمده ایران تازه بوده که از هر حیث با ایران قدیم فرق داشته و از آن متمایز بوده - بنا بر این سزاوار است ظهور اسلام و استیلای اعراب را بر ایران و بطور و اضطرار انقراف سلسله عظیم الشان ساسانی را مبدأ شروع عصر دیگری در تاریخ ایران قرار داد ولی نه از لحاظی که اروپائیان برای قرون وسطی خود قائلند بلکه از لحاظ دیگر بنا بر این خوب است در اوضاع ایران بعد از آن تاریخ دقت نمود حالت ایران را در قرون وسطی ملاحظه نم. ئیم ضمناً نتیجه این فتح واستیلای اسلامی را که بدست اعراب تمام شده مشاهده نموده شاید بیک حقیقتی برسیم و منافع و مضار این واقعه تاریخی را برای ایران معین سازیم

شک و شبیه نیست که در اثر فتح اسلامی ایرانیان تا طلوع قرن دهم هجرت استقلال واقعی خود را از دست داده و در این مدت در ایران ملوک الطوائفی و سلطنتهای اجنبی حکمفرما بوده در تمام این مدت ایرانی نتوانسته ایران را تحت اداره یک دولت واحد ایرانی در اورد و کلیه حیثیات و اقتیارات و امتیازات ادبی . علمی . ملی . اخلاقی . اجتماعی . و تاریخی خود را هم از دست داده و با وجود آنکه از ابتداء قرن دوم هجرت ایران شروع بنهضت کرده در احیای استقلال سیاسی و ادبی خود کوشیده و بلکه خلفاء اسلامی را هم واقعاً دست نشانده خود ساخته و نفوذ ادبی و علمی خود را وسیع نموده و زبان و ادبیات ایرانی بعضی از ممالک هم‌جووار را قرن‌ها تحت تسلط و استیلای خود گرفت باز مسئله فوق العاده جالب دقت و مطالعه است و خوبست دران بحث نموده تا اندازه ئیکه ممکن است منافع و مضار را با هم سنجیده از روی حکمیت تاریخی به بینیم فتح اسلامی که با دست اعراب وحشی جزیره العرب واقع شده بنسفح ایران تمام شده است یا ضرر باید دانستکه این حکمیت فقط از روی کتب و مصادر

تاریخی از لحظه دخول ایران در سال ممالک و متصرفات اسلامی است و ابداً جنبه دینی در آن دخالت نخواهد داشت بنا بر این امیدواریم که این مختصر تگذرش مارا که فقط برای یک خدمت تاریخی و ادبی است حمل بر اغراض نکرده و اگر سهو یا غلطی بینند عفو و اغماض را که شیوه بزرگان است در باره مؤلف معمول داشته باقلم محمدعلی خلیلی خود اصلاح فرمایند.

(مقدمه)

تاریکی ظلم و جهل تمام عالم را فراگرفته و هرج و مرج در هر نقطه جهان حکمفرمابود نه بوی انسانیت بمشام و نه صدای داد رسی بگوش میآمد برادر خون برادر خود را میریخت پدر پسر را میکشت قساوت بشر بحدی رسیده بود که دختران خود را زنده بخاک کرده و افتخار خود میدانستند ناگهان گریبان افق صفحه جنوب غربی آسیا تا بدامان چاک خورد و آفتاب سعادت بشر طلوع کرده و چیزی نکذشت که اشعه طلائی او سینه ابرهای سیاهیرا که حجاب غلیظی میان او و بشر بود در هم دریده انوار مقدسه و فروغهای هدایت خود را در سراسر عالم منتشر ساخت دیده گان باز شد و راه راست آشکار گردید . ساطع عدل و داد کسترده شد اهر من قوی پنجه ظلم و ضلالت دست از گریبان بشر برداشت

این خورشید از آن سرزمینیکه جز خار مغیلان و ریک گداخته میوه و حاصلی نداشت یعنی حیجاز و جزیره العرب ظاهر شد و بر جهان نور فشانی کرد سرزمینیکه جهل و نادانی اورا از تمام عالم منقطع ساخته بود نه اسمی از آدمیت و نه رسمی از انسانیت در آن یافت میشد و اهالی آن چنان از عالم منقطع بودند که عالم راجزیره العرب فرض میکردند کار عمده آنها شتر بانی و افتخارشان غارت و چپاول و ریختن خون یکدیگر بود ..

چقدر حیرت آور است که چنین سر زمین هزاران سال با این ذلت و جهل

زندگانی کرده در کمترین مدتی با یک استقامت و شجاعت حیرت اور نصف بلکه دو نلت عالم معروف از زمان را مسخر کنند یعنی در ده سال و آن دی شاهات و سوریا و مصر را تصرف و ارکان دولت قهار روم شرقی را متزعزع و تاج کیانی را از تاریخ شاهنشاه ساسانی برپایند و اوان مملکت عظیم را با تمام افتخارات چندین هزار ساله برایگان ببرند و در ایوان مدارین مجلس ختم مرگ و انفراض دولت ساسانی را برپایی دارند در چهارده قرن پیش شخصی از میان این قوم وحشی ظهور کرد و اول کلمه خود را که عبارت از وحدت معبود بود در عالم القاء داشت. او قوم خود را به برادری و برابری و اتحاد و انسانیت دعوت مینمود ولی جهل و نادانی قوم مدت سیزده سال اورا دچار هرگونه اذیت و آزار ساخت، انهمه فشار و سختی آن بزرگوار را باز خواست خود باز نداشت و با همان عزم و عقیده راسخی که داشت ان قوم را از آن خلالات و گمراهی نجات داده برآ راست هدایت کرد پس از بیست و چهار سال آن فروغ آسمانی این عالم را بدرود گفت در حالتی که تمام جزیره العرب را در تحت یک لواء و یک ائمۀ در آورده پراکنده‌گی انها را مبدل با جتمع و همه را بایک عقیده راسخ و عزم استواری پا در رکاب و مستعد برای فتح عالم ساخته بود - هنوز قرن اول هجرت بنصف نرسیده بود که دو مملکت باستانی متمدن عظیم الشان و قهار انصر مطلع و مسخر همان اقوام وحشی بیابان گرد کردید

اینک ما و فتح عرب و حکمت در یک کار انجام یافته

انجمن ادبی اصفهان

در صیدگاه ناز تو کمتر نشانه ئیست
در اتش فراغ تو دوزخ زبانه ئیست

عنقای جان که مرغ بلند آشیانه ئیست
از گلشن وصال تو برگی بود بهشت